

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
МАЛА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
“ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА”

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

М.А.Н.

Мала академія наук
України під егідою
ЮНЕСКО

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ XVI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ “АКАДЕМІЧНА Й УНІВЕРСИТЕТСЬКА НАУКА: РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ”

205

років освітніх традицій

12-13 ГРУДНЯ 2023 РОКУ

- і структурно-функціональна складова, що покаже дієвість усієї побудови відповідної системи реалізації культурного проєкту; та наскільки ця система у функціях, що виконуються, відповідає первісному задуму.

Застосування проєктів як системи інновацій у сучасній освіті допоможе завдяки залученню грантової діяльності розширити межі ментальних стандартів і дасть змогу реалізувати моделі сучасної освіти на певному рівні, адже система проєктів дає можливість всебічної реалізації – фінансової, медійної підтримки, залученню фахівців сучасного рівня.

Висновки. Сутність і структурність проєктної діяльності це втілення технології здійснення системи у процесі проєктування як вимога часу і нові можливості. Системне ж мислення є складовою формування і втілення інновацій і очищених поглядів у сфері як культурних, так і освітніх проєктів, що зробить їх дієвими і привабливими для суспільства розвинутого, освіченого і сильного у своєму прояві!

Література:

1. Плаксі Т.М. Формування цілісної людини – пріоритет суспільства і системи освіти // Матеріали XIII Міжнародної науково-практичної конференції «Ідеї академіка Вернадського та науково-практичні проблеми стійкого розвитку регіонів». Кременчук: КрНУ, 2011. С. 24-26.2.

2. Сурмін Ю.П. Аналітична діяльність: Посібник для аналітика неприбуткової організації. К.: Центр інновацій та розвитку, 2002. 96 с.

3. Психологія і педагогіка життєтворчості: Навч.-метод. посібник / Ред. рада: В.М. Доній (голова), Г.М. Несен (заст. голови), Л.В. Сохань, І.Г.Єрмаков (наук.ред.) та ін. Київ, 1996. 792 с.

4. Systems Thinking. Corporate Finance Institute. URL: <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/management/systems-thinking/> (date of access: 22.11.2023).

УДК 378.147:72]:766-027.41

ЦІННІСТЬ НАВИЧОК РУЧНОЇ ГРАФІКИ В КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ АРХІТЕКТОРІВ

Савченко Т.В., Макуха О.В., Лугова І.А.

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
stv-26@ukr.net

Актуальною проблемою впродовж всього періоду існування архітектурної освіти є графічна підготовка студентів. Динамічні зміни концептуальних принципів освітнього процесу України, зміна стандартів та вимог до підготовки кваліфікованих спеціалістів викликають ряд питань до наповнення освітніх програм дисциплінами, які б забезпечували відповідність освітнім компетенціям. Наразі, є актуальним питання перегляду переліку та наповненості обов'язкових дисциплін у зв'язку зі зменшенням кількості навчального навантаження та зміною сучасних вимог до архітектурного проєктування.

Метою дослідження є виявлення значення базових дисциплін графічної підготовки студентів архітекторів в сучасній архітектурній освіті; обґрунтування того, як ручна графіка допомагає студентам архітекторам розвивати свої аналітичні та концептуальні здібності, а також удосконалювати навички вираження ідей через візуальне мистецтво.

Методика дослідження оснований на міждисциплінарному підході до визначення цінності навичок ручної графіки в архітектурній освіті, що дозволяє розглядати це питання з різних перспектив, поєднуючи аспекти педагогіки, психології, мистецтва та самої архітектури. В ході дослідження проаналізовано досвід архітектурних ВУЗів України, відображений в наукових публікаціях [1, 2].

Впровадження новітніх досягнень науки та техніки, стрімкий розвиток комп'ютерних технологій та використання можливостей штучного інтелекту вимагає змін традиційних методик підготовки студентів архітекторів, оновлення методичної бази та розробки ефективних форм та способів навчання. Потреби та цінності сучасного суспільства ставить під сумнів доцільність використання ручної графіки в діяльності архітектора, а відтак і актуальність її використання в підготовці студентів архітекторів. Навички комп'ютерного моделювання та можливостей штучного інтелекту, дають швидкий результат в проєктуванні архітектурних об'єктів. Виникає певне нерозуміння, особливо у колі студентів, сенсу, мети та значення ручної графіки. Вільне володіння сучасними комп'ютерними програмами, вміння створювати 3D моделі та виконання якісної візуалізації робить випускників архітектурних ВУЗів конкурентоспроможними на ринку праці [3]. Поряд із цим, прогалини в графічній підготовці та в знаннях законів архітектурної композиції призводить до примітивності архітектурно-композиційних рішень, не спроможності архітекторів до концептуального мислення, генерації креативних ідей, гармонізації архітектурної форми та оточуючого середовища.

Важливим питанням є визначення цінності навичок ручної графіки в архітектурній освіті та впливу цих навичок на креативний процес архітектурного проєктування, їх спроможність втілювати концепції в форматі малюнку в контексті сучасних технологічних досягнень. По справжньому творчий задум, перша розробка ескізів, передача авторського, індивідуального почерку виконуються графічним методом. Рисунок це не лише мистецтво, але і наука, яка вчить виділяти і розуміти конструктивну основу, мислити образно, зображати пластичність форми на площині. Для точної, інформативної, продуктивної передачі графічного зображення на цій площині необхідне багатогранне вивчення зображуваних об'єктів – природи, навколишнього середовища. Така творча діяльність неможлива без образотворчих знань, засобів необхідних для графічного виконання зображень, основ побудови перспективи. Натурні зарисовки пам'яток архітектури, сучасних об'єктів сприяють розвитку нейронних зв'язків, вчать архітектора відчувати пластичність форми, оцінювати значення деталей, пропорції будівель і споруд. Відсутність емоційного змісту – головна проблема комп'ютерного ескізування. Архітектурний рисунок це засіб

професійної комунікації, модифікації креативних ідей проєктних рішень, який допомагає повною мірою розкрити задум архітектора.

Зазначимо кілька ключових аспектів цінності цих навичок в рамках міждисциплінарного підходу:

1. Розвиток творчого мислення: навички ручної графіки не лише служать інструментом візуалізації ідей, але й активно впливають на сам процес творчого мислення та концептуалізації і є засобом стимулювання творчого мислення студентів. Цей процес допомагає їм генерувати ідеї та втілювати їх у концепційних малюнках. Архітектурний рисунок являє собою спосіб формотворення від ескізу до реалізованого проєкту, стає своєрідним відбитком індивідуального творчого підходу (почерку), допомагаючи архітекторові виражати своє унікальне бачення архітектурного об'єкту чи концепції. Застосування ручної графіки також стимулює внутрішній пошук і трансформацію ідей, оскільки вона дозволяє студентам експериментувати з різними варіантами вигляду та форми. «Лише рука встановлює зв'язок між свідомістю та підсвідомістю», – стверджувала культова архітекторка сучасності Заха Хадід [4].

2. Сприяння розвитку просторового мислення: використання ручної графіки в архітектурній освіті сприяє визначенню та втіленню тривимірних концепцій, що має важливе значення для архітектурного проєктування.

3. Комунікація та представлення: ручна графіка надає можливість ефективної комунікації ідеї архітектора з іншими учасниками проєкту. Вона дозволяє студентам ефективно виражати свої думки та сприймати думки інших через мову образів, що може значно полегшити процес взаєморозуміння у командній роботі.

4. Інтеграція з технологіями: в контексті міждисциплінарного підходу також слід розглядати взаємодію ручної графіки з сучасними технологіями. Інтеграція традиційних методів засвідчує, що ручна графіка може бути поживним середовищем для розвитку новітніх технологій у сфері архітектури. Взаємодія ручної графіки з сучасними інструментами комп'ютерної візуалізації та проєктування, визначаючи синергію цих підходів у підготовці студентів.

5. Формування індивідуального стилю: важливо враховувати, що ручна графіка може сприяти формуванню індивідуального стилю кожного студента-архітектора, надаючи йому засіб самовираження та визначення власної художньо-архітектурної ідентичності.

Висновок. Цінність ручної графіки полягає у формуванні творчих, креативних, комунікативних навичок студентів, розвитку концептуального, абстрактного та аналітичного мислення, формуванні індивідуального творчого почерку творчої особистості архітектора. Збереження та подальший розвиток навичок ручної графіки в сучасній архітектурній освіті є важливим питанням в умовах сучасного розвитку архітектурної освіти.

Література:

1. Броннікова С.С. Місце базових дисциплін в сучасній архітектурній освіті. Сучасна архітектурна освіта. Етнологічні засади української архітектури. Матеріали XIII всеукраїнської наукової конференції 25 листопада 2021 року Київ: КНУБА, 2022. С. 20 – 22

2. Ремізова О., Новак Н. Історико-генетичний метод навчання архітектора композиційної творчості. Науковий вісник будівництва. Харків: ХНУБА, 2022. Т. 108 № 2. С. 4-11.

3. Макуха О. В., Савченко Т. В., Лугова І. А. Роль навчальної дисципліни «Основи об'ємно-просторової композиції» в формуванні концептуального мислення студента архітектора. Регіональні проблеми архітектури та містобудування. збірник наукових праць ОДАБА -2023 С. 361 – 369.

4. Лугова І.А., Лопушинський К. Можливості олівцевої графіки в контексті виконання робіт студента архітектора. Збірник наукових праць за матеріалами IV Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, молодих учених і науково-педагогічних працівників «Архітектурний рисунок у контексті професійної освіти». Полтава : ПолтНТУ, 2018. С. 15 – 23.

УДК 796.412:378.091.8-057.875

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ОЗДОРОВЧОЇ АЕРОБІКИ ЯК ЗАСОБУ ПОЛІПШЕННЯ ФІЗИЧНОГО СТАНУ СТУДЕНТІВ

Синиця Т.О.

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
sinicata@ukr.net

Згідно із Законом України «Про фізичну культуру і спорт» [3], фізкультурно-оздоровча діяльність, що спрямована на зміцнення і підтримку функціональних можливостей організму, відновлення працездатності різних категорій населення, і зокрема студенток, здійснюється у навчальній, виробничій та соціально-побутовій сферах.

Сучасні програми з оздоровчої аеробіки успішно впроваджуються в діяльність фізкультурно-оздоровчих груп, закладів вищої освіти, клубно-спортивних та спортивно-оздоровчих об'єднань, що функціонують на базі закладів освіти, підприємств і організацій, а також в якості фітнес-клубів і центрів здоров'я [4]. Як зазначають науковці [1, 3] заняття з оздоровчої аеробіки можуть здійснюватися самостійно або під керівництвом спеціаліста у неформальних групах за місцем проживання чи масового відпочинку, у спеціальних рекреаційних місцях (бази відпочинку, профілакторії, лісопаркові зони, туристичні бази тощо). На нашу думку, оздоровча аеробіка, спеціально організована у рамках групових або індивідуальних (персональних) занять, спрямована на задоволення різних фізкультурно-спортивних та оздоровчих інтересів широких верств населення і орієнтована здебільшого на оздоровчо-кондиційний результат.

Численними дослідженнями [2, 4] доведено, що в процесі занять оздоровчою аеробікою, які користуються популярністю у студенток, покращуються показники фізичних якостей, функціонального стану, розумових